

Nepozabni teden na Polzeli

14. julija se je šest študentk odpravilo na nepozabno avanturo, ki je trajala 168 ur in za katero smo si kasneje želele, da bi trajala še stokrat dlje.

9. Sep. 2014

V Trstu nas je pričakalo slabo vreme in po dveh urah vožnje z avtomobilom, smo končno prispele na deželo, kjer smo skozi meglo in dežne kapljice na oknih, v daljavi zagledale naš bodoči dom za prihajajoči teden.

Po naših izkušnjah lahko rečemo, da je Polzela najboljše mesto v Sloveniji; najprijetnejše, najlepše. Polzeljani so nam s svojo empatijo dokazali, da so prijazni in pripravljeni sprejeti obiskovalce drugačnih narodnosti in kultur. Veliko so prispevali tudi k utrjevanju občutka za solidarnost v nas. V teh sedmih dneh smo se namreč počutile dobrodošle in razpoložljive za vse, kar bi Polzela in njeni prebivalci potrebovali od nas. Zdelo se nam je čudovito, da smo lahko pripomogle k čiščenju hiše, kamor so prihajali romarji z Gore Oljke in hkrati privilegij, da smo lahko v Jožetovi družbi poskusile tradicionalne jedi, ki jih je skrbno pripravila Jožica. Slednja namreč dobro ve, kaj pomenita borba in napor.

Presenečene smo bile tudi nad delom in prostovoljnostjo ljudi različnih starosti, ki delajo na Karitas za Celje in Polzelo in se trudijo pomagati

tistim, ki so najbolj potrebni pomoči. Med njimi se nam je v spomin najbolj vtisnila Ana. S čiščenjem in vzdrževanjem centrov, kjer delijo hrano in oblačila, smo lahko tudi same nekaj prispevale v dobrodelne namene.

Naslednji dan smo bile povabljene na sodelovanje v aktivnostih polzelskega oratorija, ki jih tamkajšnji učitelji s trdom in odgovornostjo organizirajo za otroke. Čas z otroki smo izkoristile kot dobro priložnost za izmenjavo pogovorov, navad in plesa. Naklonjenost in hvaležnost otrok za čas, ki so jim ga učitelji posvetili vsak dan, je bila za nas dobra šola.

Sledil je voden ogled po Darjini kmetiji in to, da smo lahko v živo videleproces pridobivanja in proizvodnje mleka, se nam je zdelo neprecenljivo. Zgodba ekonomistke, ki se je odločila zapustiti sedež na

upravi zato, da se je lahko v celoti posvetila svoji družini, je na nas naredila še večji vtis.

Število ljudi, ki so nas sprejeli in gostili v svojih domovih je ogromno in njihova dobrota ne pozna meja. Vsi ti ljudje so prispevali svoj delček k naši avanturi, med njimi še posebej gasilci, ki so nam pomagali pri nastanitvah.

Ne moremo se dovolj zahvaliti vsem sodelujočim Polzeljanom, naša največja zahvala pa gre Tomažu in Danijeli, ki sta se zelo potrudila za nas. Za nasto doživetje ni bilo samo navadno potovanje, ampak prava pustolovščina, iz katere smo se naučile ogromno novih stvari. Bivanje na Polzeli nam je bilo v veliko zadovoljstvo.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/nepozabni-
teden-na-polzeli/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/nepozabni-teden-na-polzeli/) (7. Avg. 2025)